

Injurier, denne for et Par Aar siden har fremsat i Bladene derovre, tror jeg ikke lader sig gøre, det tror jeg ikke, man kan faa gennemført. Imidlertid kan man faa skaffet Erklæringer i Sagen og paa anden Maade faa den opløst.

Jeg skal i øvrigt kun nævne, at naar det ærede Medlem gik ud fra, at der havde foreligget en falsk Udskrift af Sogneraadsprotokollen, og at Herredsfoged Jørgensen har maattet vide dette under Forhørene om den Sag, der var rejst mod Knudsen for Overtrædelse af Straffeloven — jeg ved ikke i hvilken Retning — saa er det ingenlunde givet. Det er for det første ikke givet, at Herredsfoged Jørgensen har vidst det, og for det andet er det ikke givet, at det i kriminel Betydning har været en falsk Udskrift, thi dertil kræves jo, at Knudsen har vidst, at det var et Falsum, han begik. Hvis han har troet og med Føje har troet, at han havde Grund til at gøre det, han gjorde, er det ikke sagt, at han kunde drages til kriminel Ansvar derfor. Der kan være Biomstændigheder derved, som gøre, at det kriminelle Ansvar maatte falde bort. Hvad disse Domme angaar, er det jo Brandts egen Skyld, at han ikke har faaet Appel gennemført af den Injuriesag, han tabte. Det er jo saa sin egen Sag med en Appel. Naar man bliver borte i en Appelinstant, faar man netop saadanne Resultater som en Stadfæstelsesdom maaske ved Kontrapaaanke — jeg ved ikke noget derom. Det ærede Medlem omtalte, at der havde været to Andragender fra Brandt om at faa kriminel Undersøgelse indledet mod Herredsfoged Jørgensen. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg tror, det første Andragende gik ud paa at faa en Sættedommer udnævnt til at behandle Sagen. Men det kunde slet ikke ske. Man kunde ikke gribe ind i Behandlingen af en Injuriesag, navnlig ikke ved at beskikke en Sættedommer, det var der ingen Grund til. Det var vistnok det første Andragende, det andet Andragende blev den Gang underkastet Behandling fra Justitsministeriets Side, og efter de Udtalelser, der kom frem i Sagen, resolverede Justitsministeriet, at der ikke var nogen Grund til at begynde en offentlig Undersøgelse af det Spørgsmaal.

Holm: Jeg tror nok, det alligevel forholder sig, som jeg sagde, at det, som det første Andragende gik ud paa, var kriminel Undersøgelse mod Herredsfoged Jørgensen. Men det skal jeg naturligvis lade ligge. Jeg gaar i den Henseende efter,

hvad der i „Fyns Tidende“ har staaet om dette Forhold. Hvad den omtalte Udskrift af Sogneraadsprotokollen angaar, maa jeg derimod fastholde, at den er i høj Grad graverende. Den lød saaledes:

„Til Bestridigelse af Kommunens Udgifter vedtages at lade optage et midlertidig Laan paa 3,000 Kr. Raadets Formand, Gaardejer A. Knudsen af Langsted bemyndiges til paa Sogneraadets Vegne at optage det anførte Laan. Ligeledes er Formanden berettiget paa Raadets Vegne at underskrive Obligationen paa det eventuelle Laans Optagelse. Kapitalen tilbagetales i 1894.

A. Knudsen, A. Chr. Hansen.
Formand.

H. C. Jensen. K. J. Madsen. P. Larsen.
H. I. Brandt. A. Christensen. A. Hansen.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

A. Knudsen.“

Alt dette findes der imidlertid ikke et Ord om i Sogneraadets Protokol, og det forekommer mig derfor ikke, at Anders Knudsen *kan* have været i god Tro ved at skrive en saadan Udskrift. Der kan mulig have været noget, der har givet ham den Mening, at han i Realiteten var berettiget til at optage Laanet. Han har saaledes under Sagen paastaet, at der paa et tidligere Tidspunkt var vedtaget at optage et Laan paa 8,000 Kr., at der deraf hidtil kun var optaget 5,000 Kr., og at han derfor mente sig berettiget til nu at optage de 3,000 Kr. Men hvis han havde handlet i Henhold til en saadan tidligere Beslutning, havde han i hvert Fald ingen Grund haft til at fremlægge en Sogneraadserklæring som denne, og en „Udskrift“, der ikke stemmer med, hvad der staaer i Sogneraadsprotokollen, kan under ingen Omstændigheder forsvares. Efter hvad den højtærede Justitsminister udtalte, forekommer det mig imidlertid, at der ikke nu er Grund til at drøfte Sagen nærmere. Hvis de henimod 300 Mennesker, som have underskrevet Andragendet, uden at det atter skal rundt til dem alle, kunne faa det indsendt til Justitsministeren, saaledes at en enkelt eller nogle faa af Underskriverne kunne indsende et Andragende af samme Indhold og vedlægge dette som Bilag, og Sagen derved kan komme til Justitsministeriets Undersøgelse, er det jo i Virkeligheden det, som jeg for min Del kunde ønske. Det er mig ikke om at gøre nu at faa nogen Diskussion om denne Sag, thi deri er jeg ganske enig med den ærede